

Η είναι ορθή η αντίθετη άποψη, και πρέπει ο προβλεπόμενος στις παραγράφους 2, 4 και 5 του άρθρου 3 του κανονισμού 1484/95 μηχανισμός ελέγχου, επίσης στην περίπτωση εκ των υστέρων ελέγχου, να νοηθεί υπό την έννοια ότι μία ή περισσότερες μεταπωλήσεις από τον εισαγωγέα στην κοινοτική αγορά σε τιμή κατώτερη της δηλωθείσας τιμής εισαγωγής cif της αποστολής, αυξημένης κατά το οφειλόμενο ποσό εισαγωγικών δασμών, δεν πληρούν τους απαιτούμενους όρους διαθέσεως στην κοινοτική αγορά, οπότε ήδη γι' αυτόν τον λόγο οφείλονται πρόσθετοι δασμοί; Έχει για την απάντηση στο τελευταίο ερώτημα σημασία αν η προαναφερθείσα μεταπώληση ή η μεταπώληση από τον εισαγωγέα πραγματοποιήθηκε σε τιμή κατώτερη της ισχύουσας αντιπροσωπευτικής τιμής; Έχει συναφώς σημασία το ότι η αντιπροσωπευτική τιμή κατά τη διάρκεια της περιόδου πριν από τις 11 Σεπτεμβρίου 2009 υπολογιζόταν με άλλον τρόπο από ό,τι κατά τη διάρκεια της περιόδου μετά την ημερομηνία αυτή; Έχει περαιτέρω σημασία για την απάντηση στα ερωτήματα αυτά αν οι αγοραστές στην Ένωση είναι επιχειρήσεις συνδεδεμένες με τον εισαγωγέα;

- 2) Αν από την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα 1 προκύψει ότι η μεταπώληση με ζημία αποτελεί επαρκή ένδειξη για την απόρριψη της δηλωθείσας τιμής εισαγωγής cif, πώς πρέπει τότε να καθορισθεί το ύψος των οφειλόμενων πρόσθετων δασμών; Πρέπει η βάση αυτή να καθορισθεί σύμφωνα με τις μεθόδους που προβλέπονται για τον προσδιορισμό της τελωνειακής αξίας στα άρθρα 29 έως 31 του κανονισμού 2913/92⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα; Ή πρέπει η βάση αυτή να καθορισθεί αποκλειστικά βάσει της ισχύουσας αντιπροσωπευτικής τιμής; Εμποδίζει το άρθρο 141, παράγραφος 3, του κανονισμού 1234/2007 κατά τη διάρκεια της περιόδου πριν από τις 11 Σεπτεμβρίου 2009 τη χρήση της καθορισθείσας κατά την περίοδο αυτή αντιπροσωπευτικής τιμής;
- 3) Αν από την απάντηση στα ερωτήματα 1 και 2 προκύψει ότι για την οφειλή πρόσθετων δασμών είναι καθοριστικό το ότι τα εισαχθέντα προϊόντα μεταπωλήθηκαν με ζημία στην κοινοτική αγορά και συνεπώς για τον υπολογισμό του ύψους των οφειλόμενων πρόσθετων δασμών πρέπει να ληφθεί ως βάση η αντιπροσωπευτική τιμή, είναι τότε οι παράγραφοι 2, 4 και 5 του άρθρου 3 του κανονισμού 1484/95 συμβατές με το άρθρο 141 του κανονισμού 1234/2007, και τούτο υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, ECLI:EU:C:2001:681);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1484/95 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1995, περί των κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος συμπληρωματικών εισαγωγικών δασμών και καθορισμού τους, στους τομείς του κρέατος πουλερικών και αυγών και της αυγοαλβουμίνης καθώς και περί καταργήσεως του κανονισμού 163/67/ΕΟΚ (ΕΕ 1995, L 145, σ. 47).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ 2007, L 299, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ 1992, L 302, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Noord-Nederland (Κάτω Χώρες) την 1η Μαρτίου 2018 — HQ, εξ ονόματος της ίδιας και ως νόμιμος εκπρόσωπος του ανηλικού τέκνου της IP, JO κατά Aegean Airlines SA

(Υπόθεση C-163/18)

(2018/C 182/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Noord-Nederland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: HQ, εξ ονόματος της ίδιας και ως νόμιμος εκπρόσωπος του ανηλικού τέκνου της IP, JO

Εναγομένη: Aegean Airlines SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 261/2004⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάτης, ο οποίος δυνάμει της (μεταφερθείσας στο εσωτερικό δίκαιο) οδηγίας 90/314/ΕΟΚ⁽²⁾ για τα οργανωμένα ταξίδια έχει δικαίωμα να αξιώσει από τον διοργανωτή του ταξιδιού του την επιστροφή του αντιτίμου του εισιτηρίου του, δεν δύναται να αξιώσει την επιστροφή επίσης από τον αερομεταφορέα;

- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, δύναται παρά ταύτα ο επιβάτης να αξιώσει από τον αερομεταφορέα την επιστροφή του αντίτιμου του εισιτηρίου του, όταν αποδεικνύεται ότι ο διοργανωτής του ταξιδιού του, σε περίπτωση που είναι υπεύθυνος, δεν είναι από οικονομικής απόψεως σε θέση να επιστρέψει το αντίτιμο του εισιτηρίου και αυτός ο διοργανωτής του ταξιδιού δεν έλαβε μέτρα εγγυήσεως ώστε να διασφαλίσει την επιστροφή;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).
- (²) Οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ 1990, L 158, σ. 59).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Gent (Βέλγιο) στις 7 Μαρτίου 2018 — Ronny Rohart κατά Federale Pensioendienst

(Υπόθεση C-179/18)

(2018/C 182/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidsrechtbank Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ronny Rohart

Καθή: Federale Pensioendienst

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 (¹) του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, την έννοια ότι αποκλείει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία δεν επιτρέπει, κατά τον υπολογισμό της συντάξεως γήρατος μισθωτού βάσει των δραστηριοτήτων του στο εν λόγω κράτος μέλος, να λαμβάνεται υπόψη η στρατιωτική θητεία την οποία ο ενδιαφερόμενος εκπλήρωσε στο κράτος μέλος αυτό, επειδή ο ενδιαφερόμενος, κατά τον χρόνο της στρατιωτικής του θητείας καθώς και κατόπιν αυτής, ήταν αδιαλείπτως υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ως εκ τούτου, δεν πληροί τις προϋποθέσεις εξομοιώσεως κατά τη νομοθετική ρύθμιση του κράτους μέλους αυτού;

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων) (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 9 Μαρτίου 2018 — Agrenergy Srl κατά Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-180/18)

(2018/C 182/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato